

Arrest

nr. 235 841 van 13 mei 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Met de bestreden beslissing wordt het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Palestijn te zijn. U bent geboren en opgegroeid in Al Nuseirat in de Gazastrook. Uw familie is geregistreerd bij UNRWA en ontving vroeger hulp in de vorm van voedselpakketten. Vandaag de dag krijgen ze geen steun meer van UNRWA aangezien uw vader werk heeft als ambtenaar. U behaalde een universitair diploma Sport Pedagogie en werkte van 2014 tot ongeveer mei 2016 als vrijwillige atletiek- en basketbaltrainer voor mensen met een beperking.

Op een dag in mei of juni 2016 was er een betoging in Jundi in Saraya omwille van de moeilijke leefomstandigheden. Op die dag werd u opgepakt door de inlichtingendienst. U werd voor drie tot vier dagen opgesloten en in die periode gemarteld en in elkaar geslagen. Men liet u een document ondertekenen en beloven dat u nooit meer jongerenactiviteiten zou organiseren of voor jongerengroepen zou werken. U zei dat u coach was en dat dat uw werk was, maar men beschuldigde u van samenwerking voor onbekende kanten. U werd vrijgelaten nadat u beloofde nooit meer aan betogingen of manifestaties deel te nemen. Later kwam er iemand van Hamas naar u toe en vroeg u om als fitness trainer te werken voor hen. U weigerde en zei dat u expert was in training geven aan gehandicapten. De persoon van Hamas zei dat ze u veel geld zouden betalen, maar toch weigerde u. U werd een maand na uw eerdere eerste arrestatie opnieuw opgepakt en opgesloten. Men beschuldigde u van samenwerking voor groepen en van corruptie. Ondertussen had uw familie vernomen dat u was opgepakt en vastzat. Uw moeder kende de vrouw van de officier die in de gevangenis werkte. Uw moeder smeekte de vrouw van de officier om u te kunnen zien. U werd na veertien dagen vrijgelaten maar men vertelde u dat u onder toezicht stond en dat ze u in het oog zouden blijven houden. Men dreigde om u de volgende keer nog zwaarder te bestraffen. Toen u werd vrijgelaten begon u uw vertrek te regelen.

In december 2016 verliet u de Gazastrook. U reisde naar Egypte en vervolgens vloog u van Egypte naar Turkije. U reisde telkens met valse documenten. U verbleef één jaar en drie à vier maanden in Turkije en reisde dan met behulp van een smokkelaar illegaal naar Griekenland. U kwam aan in Griekenland ongeveer in mei 2018. Tijdens uw twaalf oversteekpogingen van Turkije naar Griekenland werd u telkens opgepakt en teruggestuurd naar Turkije. Tijdens zes van deze twaalf keer werd u ook samen met de andere migranten geslagen door Griekse politieagenten en één keer ook door Duitse commando's. Naar aanleiding van de verwondingen die u door de Duitse commando's waren toegebracht verbleef u vier dagen in een ziekenhuis in Turkije. U werd ook een keer samen met andere migranten in Griekenland opgesloten zonder eten of drinken gedurende vier dagen alvorens jullie werden teruggestuurd naar Turkije.

Nadat u uiteindelijk erin geslaagd was om in Griekenland te geraken verbleef u gedurende vijftien dagen in Thessaloniki in een gezamenlijke woning met andere jonge mannen uit onder andere Marokko en Tunesië. Nadien trok u naar Athene waar u verbleef bij kennissen die ook uit Palestina afkomstig waren. U reisde in juni of juli 2018 door naar het eiland Rhodos. Toen u van de boot stapte werd u naar uw persoonlijke documenten gevaagd, maar aangezien u die niet kon voorleggen werd u door de politie opgepakt en werden uw vingerafdrukken genomen. U werd een soort opvangcentrum toegewezen dat eigenlijk een woning was van iemand die het openstelde voor de vluchtelingen. Nadien werd u naar een ander centrum gebracht. Het was er overal vuil en er waren ook veel problemen tussen de bewoners. Na vier dagen vertrok u uit het centrum terug naar Athene. In Athene kreeg u het echter aan de stok met de Syrische smokkelaar Ab. (...). Hij zou u uit Athene kunnen doen reizen, maar na drie mislukte pogingen wilde u het geld dat u hem gaf terug. U wilde hem bij de politie aangeven omdat hij geld van u had gestolen. Hierop stuurde de smokkelaar Ab. (...) in juli 2018 enkele Albanese die u met messen aanvielen. Dit incident gebeurde in de wijk Achnoos in Athene waar u toen verbleef. U was verwond aan onder meer uw handen en u liet zich verzorgen in een ziekenhuis. U diende uiteindelijk geen klacht in bij de politie. In september 2018 slaagde u er toch in Griekenland te verlaten per vliegtuig naar Frankrijk door gebruik te maken van valse documenten. Eenmaal in Frankrijk aangekomen nam de smokkelaar de valse documenten weer in beslag. U diende in Frankrijk geen verzoek om internationale bescherming in omdat uw eindbestemming België was. Op die manier reisde u van Frankrijk door naar België met een bus.

Op 10 september 2018 kwam u aan in België en op 14 september 2018 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Gaza vreest u gedood te worden door Hamas. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u er de algemene onveiligheid en u vreest ook gedood te worden door de smokkelaar Ab. (...). U vreest bij een terugkeer naar Griekenland ook de Griekse politie die u tijdens uw oversteekpogingen aan de grens met Turkije verschillende keren sloegen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën van uw identiteitskaart, uw geboorteakte en de UNWRA-registratiekaart van uw familie neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u op 30 juli 2018 in Griekenland internationale bescherming hebt verkregen, u verkreeg met name de vluchtelingenstatus in Griekenland (zie kopie van document in uw administratief dossier, Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service, d.d. 13/11/2018). U kreeg hierna een verblijfsvergunning in Griekenland die geldig is van 30 juli 2018 tot 29 juli 2021.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet ontvankelijk te verklaren. U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u niet kunt terugkeren naar Griekenland omdat u er de smokkelaar Ab. (...) vreest omdat u hem dreigde bij de politie aan te geven wegens diefstal van uw geld (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 15/10/2019, hierna CGVS, p.4-5,10,12).

Hierover dient vooreerst opgemerkt te worden dat u deze vrees pas op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aanhaalt. Op uw eerdere interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) repte u immers met geen woord over deze vrees. U sprak enkel over de heersende onveiligheid en de politieke beweging van de 'Duivelpartij' die vechten tegen de politie (Verklaring DVZ vraag 33, p.11). Ook in uw overzicht van de smokkelaars op wie u een beroep doet om tot België te reizen komt Ab. (...) niet voor. U zegt dat u beroep deed op de diensten van twee Syrische smokkelaars A. S. (...) en H. (...) en van één Koerdische smokkelaar A. A. (...). Hoewel de naam A. A. (...) veel gelijkenis vertoont met de naam Ab. (...) noemt u Ab. (...) op het CGVS een Syriër en verklaart u dat A. A. (...) u van Turkije naar Griekenland bracht terwijl Ab. (...) u van Griekenland naar België zou brengen (CGVS, p.5; Verklaring DVZ Vraag 36, p.12). Bovendien legt u niets voor van bewijzen omtrent de problemen die u kende met Ab. (...).

Wat er ook van zij, niets wijst erop dat u in geval van bedreigingen of andere problemen in Griekenland geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Griekse autoriteiten. Er dient immers opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U diende immers nooit een klacht in naar aanleiding van uw problemen met de smokkelaar Ab. (...) (CGVS p.11-13). U deed nooit een beroep op de politie, op een advocaat, organisatie of vertrouwenspersoon in Griekenland om uw problemen aan te kaarten (CGVS p.11-13). U beweert dat de politie in Athene, Rhodos en Thessaloniki (Saloniki) corrupt is en dat de smokkelaar Ab. (...) banden heeft bij de politie daar (CGVS p.11-13). Met wie die smokkelaar dan precies banden heeft bij de politie en hoe hij die aanwendt kan u evenwel niet aangeven (CGVS p.11). Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land dat hem eerder internationale bescherming heeft aangeboden, hetgeen u niet gedaan heeft. Gelet hierop ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Uw argumentatie dat u enerzijds niet geïnteresseerd was om in Griekenland te blijven en anderzijds dat u de wetten en regels van het land niet kent, kan vanzelfsprekend niet als verschoningsgrond dienen (CGVS p.12-13).

Uw andere motivatie om geen beroep te doen op de in Griekenland aanwezige beschermingsmogelijkheden, met name dat u vreesde dat het indienen van een klacht de problemen zou verergeren (CGVS p.13), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Wat betreft uw verklaring dat niemand u in Griekenland kan beschermen bij eventuele toekomstige problemen (CGVS p.13-14) moet opgemerkt worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. U verklaarde dat er, behalve de vrees voor de smokkelaar, geen andere redenen zijn waarom u niet kan terugkeren naar Griekenland en dat u geen andere zaken vreest in Griekenland (CGVS p. 14).

Betreffende de door u beschreven problemen met de Griekse politie aan de grensovergang met Turkije – u verklaart tot twaalf keer toe door de Griekse politie te zijn teruggedreven naar Turkije en bovendien tijdens deze teruggedrijving slecht te zijn behandeld – dient er gewezen te worden dat deze incidenten, hoe laakbaar deze ook mogen zijn, zich hebben voorgedaan vooraleer u het vluchtelingenstatuut werd toegekend (CGVS p.5-7).

Als persoon die internationale bescherming geniet, geniet u binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement, waardoor een eventuele vrees om in Griekenland naar een ander land te worden teruggestuurd/gerepatriëerd elke grond mist.

Bovendien verklaart u dat u na de problemen met de politie aan de grensovergang, u geen problemen meer met hen hebt gehad (CGVS p.6-7). Betreffende uw aanhouding en verblijf in een centrum na aankomst op Rhodos en ten tijde van uw asielprocedure, dient erop gewezen te worden dat het Commissariaatgeneraal niet betwist dat de detentie-omstandigheden in Griekenland niet altijd ideaal zijn (CGVS p.7-8,10,13). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u het centrum al na vier à vijf dagen kon verlaten en u zich nadien vrijelijk kon bewegen in Griekenland (CGVS p.7,12-13).

U verklaart tot slot dat u Griekenland verliet omwille van de algemene sociale toestand daar. Zo stelt u dat er geen ondersteuning, scholen, en medische zorgen bestaan in Griekenland, en dat niemand er kan overleven (CGVS p.8,12).

Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden. Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op

verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien nergens dat u geen toegang had tot de arbeids- of woningmarkt. Daarnaast kan nog worden opgemerkt dat u na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatuut op 30 juli 2018 slechts ongeveer één maand in Griekenland hebt verbleven (CGVS p.4,8). Hieruit leidt het CGVS af dat u geen intenties had om uw leven daar op te bouwen, en dat u met andere woorden geen toereikende inspanningen heeft geleverd om uw leven daar te starten. Volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat bovenstaande problemen die u aanhaalt van socio-economische aard en bijgevolg vreemd zijn aan de Conventie van Genève. Bovendien getuigen zij an sich niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten opzichte van Griekenland.

Het verweer van uw advocaat dat het voor u wel degelijk problematisch is om hulp in te roepen van de politie in Griekenland die soms racistisch reageert en dat de Griekse politie corrupt durft te reageren, kan niets veranderen aan voornoemde vaststellingen daar deze verklaringen louter berusten op blote verklaringen die met andere woorden op geen enkele manier worden aangetoond (CGVS p.14-15). De idee die uw meester opwerpt dat het niet hoeft te verbazen dat u geen hulp inriep van de politie aangezien die u eerder hard had aangepakt, moet – zoals eerder werd vastgesteld – worden aangestipt dat dit u niet kwijtscheld van uw verplichting om alle aanwezige beschermingsmogelijkheden uit te putten (CGVS p.15). Nogmaals, teneinde uw problemen in Griekenland aan te kunnen pakken, wordt van u verwacht dat u in de eerste plaats deze problemen kenbaar maakt (CGVS p.15). Vervolgens werpt uw raadsman op dat het geen evident gegeven is om een beroep te doen op hogere instanties in Griekenland daar er in het land geen mogelijkheden bestaan om de Griekse taal te leren (CGVS p.15). Opnieuw stoelt uw raadsman zich in de eerste plaats op een assumptie die generlei wordt bewezen.

Bijkomend dient wederom te worden gewezen op de vorige constatacie dat u voor uw problemen nooit trachtte hulp te zoeken op eender welke manier. Dat de Griekse taal een reden zou zijn voor u om geen beroep te doen op de in Griekenland aanwezige beschermings- en/of beroepsmogelijkheden, kan vanzelfsprekend niet als zodanig worden aanvaard. Zonder te verduidelijken wat uw advocaat bedoelt met de situatie in Griekenland wijst hij er toch op in uw hoofde als reden waarom u er niet naar kan weerkeren (CGVS p.15). Deze argumentaties van uw advocaat zijn dan ook onmogelijk in staat de eerdere vaststellingen van het CGVS in een ander daglicht te stellen.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die beperkte verspreiding Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die

internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw identiteitskaart, geboorteakte en de registratiekaart hebben louter betrekking op uw identiteit en de levensomstandigheden van u en uw familie. Deze documenten kunnen uw vrees ten opzicht van Griekenland op geen enkele wijze ondersteunen.

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggeleid naar uw land van nationaliteit.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Volgens het CGVS zouden socio-economische omstandigheden geen aanleiding kunnen geven tot een bescherming in België.

Het CGVS argumenteert dat louter socio-economische problemen in Griekenland geen aanleiding zouden kunnen geven tot enige vorm van bescherming onder de Vluchtelingenconventie. De bestreden beslissing is echter strijdig met art. 3 EVRM en art. 57/6 §3 eerste lid 3° Vreemdelingenwet. Griekenland moet wettelijk gezien een menswaardig bestaan verzekeren voor alle personen, die genieten van een internationale bescherming in Griekenland, en die niet beschikken over voldoende middelen om in hun eigen levensonderhoud te voorzien, op grond van art. 34.3 van het Europees Handvest: “Om sociale uitsluiting en armoede te bestrijden erkent en eerbiedigt de Unie het recht op sociale bijstand en op bijstand ten behoeve van huisvesting, teneinde al diegenen die niet over voldoende middelen beschikken een waardig bestaan te verzekeren, onder de door het Gemeenschapsrecht en de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden.” Maar in de praktijk garandeert Griekenland dit menswaardig bestaan helemaal niet. Deze vaststelling vloeit voort uit de verklaringen van verzoekers en de hierna geciteerde rapporten. Bovendien bevestigde het Hof van Justitie dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk is indien de betrokkene vluchtelingen aldaar zullen leven in onmenselijke en vernederende omstandigheden in de zin van art. 4 van het Handvest en art. 3 EVRM. Dit werd uitdrukkelijk bevestigd door het Hof van Justitie (arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde dossiers C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C438/17). Het Hof heeft weliswaar geoordeeld dat er slechts sprake is van een schending van art. 3 EVRM indien deze schending voldoende zwaarwichtig is. Niettemin moet er rekening worden gehouden met de persoonlijke kenmerken van de vreemdeling. Hoe kwetsbaarder de persoon hoe sneller tot een schending van art. 3 EVRM moet worden besloten:

« Cette exigence de « protection spéciale » pour les demandeurs d'asile est d'autant plus importante lorsque les personnes concernées sont des enfants, eu égard à leurs besoins particuliers et à leur extrême vulnérabilité. Cela vaut même lorsque, comme en l'espèce, les enfants demandeurs d'asile sont accompagnés de leurs parents (Popov, précité, § 91). Les conditions d'accueil des enfants demandeurs d'asile doivent par conséquent être adaptées à leur âge, de sorte qu'elles ne puissent « engendrer pour eux une situation de stress et d'angoisse et avoir des conséquences particulièrement traumatisantes sur leur psychisme » (voir, mutatis mutandis, Popov, précité, § 102), faute de quoi elles atteindraient le seuil de gravité requis pour tomber sous le coup de l'interdiction prévue à l'article 3 de la Convention. »

En l'espèce, comme la Cour l'a constaté plus haut (paragraphe 115 ci-dessus), compte tenu de la situation actuelle du système d'accueil en Italie, et bien que cette situation ne soit pas comparable à celle de la Grèce, que la Cour a examinée dans le cadre de l'affaire M.S.S., l'hypothèse qu'un nombre

significatif de demandeurs d'asile renvoyés vers ce pays soient privés d'hébergement ou hébergés dans des structures surpeuplées dans des conditions de promiscuité, voire d'insalubrité ou de violence, n'est pas dénuée de fondement. Il appartient dès lors aux autorités suisses de s'assurer, auprès de leurs homologues italiennes, qu'à leur arrivée en Italie les requérants seront accueillis dans des structures et dans des conditions adaptées à l'âge des enfants, et que l'unité de la cellule familiale sera préservée. (cf. EVRM, 4 /11/2014, Tarakhel/ZW, § 118-120).

In casu is verzoeker het slachtoffer geworden van foltering in Gaza, en vervolgens van slagen en verwondingen in Griekenland: Verzoeker maakt een medisch attest over, waarin opgave wordt gedaan van de littekens die hij heeft opgelopen ingevolge slagen en verwondingen (stuk 3). Hij wordt eveneens psychologisch opgevolgd in België. Hij vertoont de volgende klachten:

« Détresse et angoisse à l'idée de retourner en Grèce, difficultés à dormir, difficultés à verbaliser son mal-être, veut gérer ses problèmes seul, ce qui accentue sa détresse morale, risque de passage à l'acte, coups et blessures reçus en Grèce. » (vrije vertaling : « angst om terug te keren naar Griekenland, slaapproblemen, moeite om zijn problemen te verwoorden, hij wil zijn problemen zelf oplossen, wat zijn morele leed vergroot, risico op zelfmoord, slagen en verwondingen, opgelopen in Griekenland)

Nergens in de bestreden beslissing wordt rekening gehouden met dit kwetsbaar profiel.

Volgens het CGVS zou verzoeker onvoldoende inspanningen geleverd hebben om een leven op te bouwen in Griekenland: In de bestreden beslissing oordeelt het CGVS als volgt:

"Daarnaast kan er nog worden opgemerkt dat u na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatuut op 30 juli 2018 slechts ongeveer één maand in Griekenland hebt verbleven. Hieruit leidt het CGVS af dat u geen intentie had om uw leven daar te starten, en dat u met andere woorden geen toereikende inspanningen heeft geleverd om uw leven daar op te starten."

Verzoeker werd erkend als vluchteling in Griekenland. Hij verklaarde dat hij Gaza ontvluchtte na te zijn opgesloten en gemarteld door de veiligheidsdiensten (adm. dossier, p. 9)

"Op die dag werd ik opgepakt door de inlichtingendienst. Ik werd voor 3-4 dagen opgesloten en in die periode gemarteld en in elkaar geslagen."

Vervolgens werd vervolgens mishandeld door de Griekse autoriteiten. Hij verklaarde dat hij meermaals opgesloten en in elkaar werd geslagen door de Griekse politie (adm. dossier, p. 6):

In "Skenderbuli" op de grens tussen Turkije en Griekenland, het was toen winter en de hele groep werd opgepakt en opgesloten in een ruimte van 4m, we werden 4 dagen opgesloten zonder eten of drinken en we waren met 14 personen, en dan we deporteerde naar Turkije....Met hoeveel personen werd uit opgesloten in die ene ruimte van 4m? We waren met een groep van 14 personen, het was geen gevangenis maar wel een opsluitingsruimte, dat op een hok leek, naast een station, het was verboden om een gsm bij te hebben, je werd gefouilleerd en het was verboden om eten of drinken te kopen. ...Kan u wat meer vertellen over die omstandigheden waarin u werd vastgehouden in Griekenland: Ze pakten ons op, alles werd ingehouden van GSM's en GPS'en. We werden gefouilleerd en in een auto meegenomen naar een plaats naast het station, ze zeiden dat we moesten wachten en later GR mochten binnengaan. Een tijdje later vroegen we om eten, de politie kwam de ruimte binnen en begon ons met stokken te slaan en ze zeiden dat ze ons terug naar Turkije zouden sturen, 4d later transporteerden ze ons in een wagen tot aan de rivier en dan met een boot naar de Turkse kant afgezet,..."

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat detentie op zichzelf beschouwd geen onmenselijke en vernederende behandeling inhoudt, doch de omstandigheden van de detentie het leed van de gedetineerde niet nodeloos mogen vergroten (EVRM, 14165/16, 13/06/2016, SH.D. en anderen/o.a. Griekenland).. In casu zijn de detentieomstandigheden weldegelijk onmenselijk en vernederend: Meer dan 10 mensen worden opgesloten in een gesloten ruimte, die niet was ingericht als een formele gevangenis, die niet meer dan 4 m² bedroeg en waar geen voedsel en drank mochten worden aangeschaft. Vervolgens werden zij met excessief geweld behandeld. Verzoeker kreeg geen toegang tot een advocaat noch een detentietitel. Oordelen dat de slechte behandeling, die verzoeker onderging door de Griekse politie niet meer relevant zou zijn gezien verzoeker intussen werd erkend als vluchteling is bijgevolg manifest onjuist. Ook indien verzoeker vanaf het begin de intentie had om asiel aan te vragen in België in plaats van Griekenland, heeft dit niet tot gevolg dat verzoeker niet daadwerkelijk slecht zou zijn behandeld in Griekenland en dat deze slechte behandeling niet daadwerkelijk heeft bijgedragen tot zijn vertrek uit Griekenland. Dit heeft verzoeker ook uitdrukkelijk aangegeven (adm. dossier, p. 8):

"Wanneer verliet u dan GR? De leefomstandigheden waren heel slecht daar, niemand kan er overleven of blijven. Ik verliet mijn land om veilig te zijn en een beter leven te vinden, niet om naar een gevaarlijk land te gaan en om er een slechter leven te hebben."

Nergens in de bestreden beslissing wordt rekening gehouden met dit persoonlijke profiel van verzoeker.

Het CGVS beperkt zich tot de stelling dat verzoeker als een erkend vluchteling geniet van het verbod op refoulement. Maar de facto genoot verzoeker net niet van een verbod op refoulement nu hij voorafgaand aan zijn statuut met geweld naar de grens werd teruggedreven, en na de toekenning van zijn statuut genoodzaakt werd om Griekenland te verlaten omwille van de slechte behandeling die hij er heeft gekregen. Ten onrechte verwijt het CGVS aan verzoeker dat hij de bescherming van de overheid had moeten inroepen. Uit onderstaand rapport dat zowel erkende als niet erkende vluchtelingen het slachtoffer zijn van geweld vanwege de politie, en dat dit geweld straffeloos blijft:

Amnesty International, Police violence in Greece, Not just isolated incidents, <https://www.refworld.org/pdfid/4ff53e842.pdf>:

« 2.4 THE FAILURE OF POLICE TO PREVENT OR INVESTIGATE RACIALLY MOTIVATED CRIMES

Since 2010, third-country nationals including asylum-seekers, refugees and irregular migrants find themselves increasingly the target of racially-motivated attacks perpetrated by members of extreme right-wing groups, law enforcement officials and ordinary citizens. Such attacks have acquired disturbing dimensions since May 2011.²³ Not only members of migrant and refugee communities have been targeted, but also unofficial mosques, shops and community centres belonging to members of migrant communities.... The general climate of impunity for perpetrators of racially-motivated attacks also discourages victims from reporting them. In June 2011, the UN Refugee Agency (UNHCR) observed: "...incidents of racist violence are rarely investigated in a fair and efficient manner. Victims usually do not report them because they are either afraid of being arrested (in case they do not have any legal documents) or see no point in doing so given the general climate of impunity that seems to prevail. Those guilty of violent attacks against aliens remain undetected in their vast majority (although many criminal acts are automatically prosecuted) and even if brought before justice, the usual practice is that they are very soon set free. Until now nobody has ever been condemned for crimes with racist motives. Impunity intensifies and perpetuates violence, while this phenomenon is taking alarming dimensions..."²⁶ Asylum-seekers, migrants and refugees also report law enforcement officials as perpetratorsof racially-motivated offences against them. In March 2012, the Network Recording Incidents of Racist Violence presented its initial conclusions based on a three-month pilot period recording racially-motivated acts. The Network was set up at the initiative of the NCHR and the UNHCR, with the participation of 18 NGOs and agencies for the purpose of registering racially motivated crimes and making a series of proposals for their prevention, in view of the absence of an official mechanism for recording such attacks. ²⁷ It concluded that the results of its pilot research were alarming, noting that the incidents recorded were not even the tip of the iceberg.²⁸ According to the Network, out of the 63 recorded incidents in a three-month period against third-country nationals including migrants, asylum-seekers and refugees, 18 were linked with police violence. Ten of the recorded incidents in which police violence was linked with racist motives occurred in Athens and eight in Patras. The recorded incidents included the use of force and other unlawful acts during routine identity checks, cases in which the victims were taken to police stations, detained for few hours and ill-treated there, and cases in which documents such as residence permits of third-country nationals were destroyed.²⁹Victims, Greek NGOs, representatives of migrant communities, as well as numerous news sources, have all reported cases where police officers have failed to take measures to protect third-country nationals from racially-motivated attacks. In such cases, for example, officers have taken a long time to reach the scene of the attack, despite repeated calls from the victims; or they have been present at attacks but not taken any measures to protect the victims; or have not proceeded with the arrest of perpetrators.³⁰ In some cases police reportedly transferred the injured victim to a police station to check his/her irregular status instead of to a hospital, or discouraged the victim from lodging a complaint, or failed to treat the complaint as a racially-motivated attack. »

Het kan verzoeker niet verweten worden Rhodos en vervolgens Griekenland zo snel als mogelijk te hebben verlaten gezien zijn slechte behandeling aldaar.

Volgens het CGVS zou niet aangetoond zijn dat verzoeker geen toegang tot huisvestiging/sociale voorzieningen zou hebben gekregen:

Volgens het CGVS zou niet aangetoond zijn dat verzoeker geen toegang zou hebben gekregen tot de woningmarkt. Niet alleen is verzoeker het slachtoffer geworden van geweld vanwege de Griekse autoriteiten, maar bovendien leefde hij in zeer slechte socio-economische omstandigheden in Griekenland: Na een asielaanvraag te hebben ingediend in Rhodos werd verzoeker ondergebracht in lokale opvanginitiatieven, waar opnieuw een gevoel van onveiligheid heerste en slechte hygiënische omstandigheden heersten (adm. dossier, p. 7). De levensomstandigheden waren dermate slecht dat

verzoeker de plaats zo snel mogelijk verliet. Opnieuw kan hem dit niet verweten worden nu uit diverse gezaghebbende landinformatie blijkt dat de situatie erbarmelijk is op de Griekse eilanden: Amnesty International hekelt de zeer slechte levensomstandigheden op de eilanden:

“Containment causes casualties on Greek islands: More than 40,000 people, including 13,800 children, are currently forced to live in appalling conditions on the Greek islands. Many of them are sleeping in flimsy tents, or thin-walled containers which will not protect them from winter conditions. Overcrowding has produced numerous casualties. On 6 December, a woman died from a fire in her container in the Kara Tepe camp, Lesbos, as overcrowding hit record levels in the island. Since August, three children tragically died in Moria, including a newborn who succumbed to severe dehydration, according to Médecins Sans Frontières (MSF). »

MSF bevestigt dat de levensomstandigheden op de Griekse eilanden erbarmelijk zijn en een ongunstige invloed hebben op de gezondheid van de vluchtelingen:

Dear European leaders,

I have just come back from the Greek islands, and I was shocked by what I saw and by the accounts I heard from my colleagues on the ground. They told me about a 12-year-old boy who came to our clinic in Moria, on Lesbos, after repeatedly self-harming by cutting his head with a knife. And they told me about another child, a nine-year-old girl with serious injuries from a bomb blast in Afghanistan. She was still smiling when she arrived in Greece. But in the months that she's been trapped on Lesbos, she has stopped talking, stopped eating, and completely withdrawn from life. They have survived war and persecution but months in unsafe and miserable places like Moria have driven many of our child patients over the edge, to self-harm and thoughts of suicide. It is for these children, and for all the other people you continue to trap on the Greek islands, that I feel compelled to address this letter to you today. Children are not the only ones who are vulnerable. People who survived torture are made to share tents with complete strangers for months on end. Survivors of sexual violence tell our team in Vathy, on Samos, that they are too scared to use the toilets at night. Our teams have identified these people, but many of them are not considered vulnerable by the Greek authorities, and so their needs disappear in the cracks of labyrinthine administrative procedures. In 2016, you decided that trapping people on these islands was a necessary and temporary measure. We warned you of the humanitarian consequences of your deal with Turkey. We even decided to stop accepting funding from EU member states in protest. Today we see the result of that decision: a chronic state of emergency and an endemic cycle of human suffering. Over the last four years, the humanitarian situation has got worse, not better. One woman, a child and a nine-month-old baby have died just in the last three months because of the unsafe and appalling conditions in Moria and the lack of adequate care. They were looking for safety in Europe; they found death in a European reception centre. The situation is comparable with what we see after natural disasters or in war zones in other parts of the world. It is outrageous to see these conditions in Europe – a supposedly safe continent – and to know that they are the result of deliberate political choices. Rather than acknowledging the human cost of your approach, you continue to call for a more forceful implementation of the EU Turkey deal. You even consider more brutal measures, like the Greek government's recently announced plans to convert the hotspots into mass detention centres, and to accelerate deportations. Stop this madness. After four years, it should be clear to you that policies which attempt to deter people from coming to Europe will only result in more deaths and suffering. From the chaotic situation you have created in the Mediterranean and the cycle of interception at sea, torture and arbitrary detention in Libya, to the violent pushbacks in the Balkans, where thousands are living in inhumane conditions ahead of winter, the harm these policies are producing is immeasurable. And the same measures of pushbacks, containment, arbitrary detention, discrimination and abuse are increasingly being replicated on a global scale. No political reasoning can justify measures that deliberately and consciously inflict harm – and we have repeatedly warned you these policies do. Stop ignoring it, stop pretending that they don't. As a medical doctor representing a humanitarian organisation, I am outraged to see how you have justified and normalised this suffering, as if it were an acceptable price to pay to keep as many people as possible out of Europe. As MSF, we can't accept this blatant dehumanisation. No matter what assistance we provide to our patients, afterwards we have to send them back to the conditions which are making them ill, conditions that you have deliberately created. There is little that our teams can do to stop this cycle of suffering – we don't have the treatment for it. It is in your hands. You must find the political will to act – now. This human tragedy needs to stop. Stop this deliberate collective punishment of people in search of safety in Europe. Urgently evacuate the most vulnerable people from these centres to safe accommodation in other European states. End the policy of containment. Break, once and for all, the cycle of suffering on the Greek islands. (MSF – Médecins Sans Frontières, European leaders: Stop punishing asylum seekers on the Greek islands, 27 November 2019, www.ecoi.net)

UNHRC bevestigt de onmenselijke levensomstandigheden op de Griekse eilanden:

"Flimsy tents, wooden pallets and plastic sheeting were no match for this week's high winds and rain. Filthy water made paths slippery and seeped into dwellings, infusing blankets and clothes with mould. To make matters worse, the thousands of men, women and children in the unhygienic camp lack privacy and security. Power and hot water are scarce and people have scant access to medical services. There have been repeated incidents of violence and unrest. Conditions are unacceptable, UN High Commissioner for Refugees Filippo Grandi said on Wednesday during a visit to the site. "What we are seeing here on Lesbos is very worrying." He called on European states to support Greece in addressing the situation and issued an urgent plea for thousands of asylum seekers to be moved into better accommodation. "What we are seeing here on Lesbos is very worrying," said Grandi, who was on the island as part of a three-day visit to Greece. "We are in Europe. We cannot accept that people in distress live in such horrifying conditions." The situation in Moria has deteriorated sharply since Grandi's last visit in 2016, mainly due to overcrowding. Some 30,000 asylum-seekers now live in five reception centres on Aegean islands designed for just 5,400." UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019.

Uit diverse officiële landrapporten blijkt bovendien dat de situatie niet verbetert na de toekenning van het vluchtelingenstatuut. De erkende vluchtelingen dienen het kamp te verlaten na hun erkenning, waardoor ze dreigen terecht te komen op straat of in informele nederzettingen, waar de situatie slecht is:

To open up spots for newcomers, once an asylum seeker's application is accepted, they will have a maximum of four months to leave the refugee camp they are living in and will then have to find accommodation on their own. (TNH – The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece's new asylum law affect refugees?, 04/11/2019)

Balkan Insight, Greece, Article on amendments to asylum law, 1 November 2019,

The UN refugee agency, UNHCR, has also expressed concern about various elements of the law. It is most alarmed about a provision that forces recognised refugees to leave the accommodation provided to them within six months of the new law's adoption. A direct consequence will be that thousands of recognised refugees now hosted by ESTIA, a project housing close to 20,000 people, managed by UNHCR and financed by DG HOME, could be left "without any support and at risk of homelessness", it said. Some cases "will face extreme risk due to their physical or mental condition" the UN agency warned.

Pro Asyl, Abschiebungen ins Nichts: Zur Situation von anerkannten Flüchtlingen in Griechenland, 07/01/2019

Im Gegenteil, Pro Asyl/RSA begleiten Fälle van Rückkehrenden aus anderen europäischen Ländern nach Griechenland (Athen) und dokumentierten wie so obdachlos oder unter prekären Bedingungen in besetzten Gebäuden in Athen oder in verlassenen Gebäuden ohne Zugang zu Strom oder Wasser leben." (Vrije vertaling : Integendeel RSA stelt vast dat zij die terugkeren uit andere Europese landen naar Griekenland (Athene) terechtkomen op straat of in precare omstandigheden in bezette gebouwen zonder toegang tot stromend water of elektriciteit").

RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece "In practice no state-run accommodation places are earmarked for beneficiaries of international protection, not even for vulnerable individuals, and no rent subsidies, loans or other forms of financial support for accommodation are provided. ...Theoretically, beneficiaries of international protection could be accommodated only in existing shelters for the homeless in Greece, but, firstly their access to these centers is not always guaranteed (as the access to accommodation by law is regulated under the same conditions as third country nationals) and secondly as these shelters offer only a limited number of accommodation places, it is almost impossible to find a place there. Some end up living in the streets, others are in constant danger of eviction. No alternatives are provided to them and no prospects for the future. Many survive only due to the help and support of others in overcrowded apartments under deplorable conditions, often without access to electricity, toilets or running water). RSA has also monitored a number of cases of beneficiaries of international protection who were sent back by other EU countries and upon their return to Greece had to sleep in the streets in desperation, without any access to food, water and sanitary facilities. Upon their arrival at the airport no support was given to them, nor any information provided to them, irrespective of their vulnerability. They were left to survive by their own means. M.H., a single woman from Iran who suffers from psychological problems, is in need of security. She applied for asylum in Athens and was not provided with any assistance at the reception stage. She was recognized as a refugee in Greece in 2015, but not provided with any further support."

ECRE, AIDA Country of origin Greece, update mars 2019, www.ecoi.net, p. 190

There are generally limited accommodation places for homeless people in Greece and no shelters are dedicated to recognised refugees or beneficiaries of subsidiary protection. There is also no provision for financial support for living costs. In Athens, for example, there are only four shelters for homeless people, including Greek citizens and third-country nationals lawfully on the territory. At these shelters, beneficiaries of international protection can apply for accommodation, but it is extremely difficult to be admitted given that these shelters are always overcrowded and constantly receiving new applications for housing. According to GCR's experience, those in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or reside in abandoned houses or overcrowded apartments, which are on many occasions sublet. Pro Asyl and Refugee Support Aegean also document cases of recognised beneficiaries of international protection living under deplorable conditions, including persons returned from other EU countries.⁸⁸⁸ In mid-2017, a transitional period of some months was agreed, during which beneficiaries of international protection could be accommodated under the UNHCR accommodation scheme and receive cash assistance.

UNCHR, Greece as a Country of Asylum, www.refworld.org/pdfid/54cb3af34.pdf, www.ecoi.net

146 Outside the State services, beneficiaries of international protection have serious difficulties in finding adequate housing because of the lack of financial resources.¹⁴⁷ Whereas asylum-seekers have access to reception centres in principle, as soon as they are granted protection, they have to leave the facility.¹⁴⁸ These conditions result in many of those with protection status becoming homeless and exposed to various risks, especially in urban centres.

Zonder officieel adres, zullen verzoekers geen toegang hebben tot sociale bijstand:

"...Obtaining tax numbers and submitting tax declarations is an obligation for all residents and a precondition for entering employment and accessing social benefits and allowances. The declaration of an address and the submission of a tenancy agreement or a hosting declaration as well as the homelessness certificate are necessary for the registration by the competent tax service. Additionally, a family certificate or marriage certificate is necessary for the registration of family status with the tax services. Beneficiaries face barriers to proper registration with the tax authorities due to the lack of documents required for proving accommodation or homelessness (see below "No access to accommodation") and family status (see above). Opening a bank account, which is a necessary precondition for accessing social benefits and work, is not always feasible for beneficiaries, as they cannot provide the necessary documents, such as tax declarations, accommodation certificates, etc. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

« Additionally, homeless beneficiaries are in effect barred from enrolment in the Employment Agency (OAED) and from being granted an unemployment card, as they are required to submit documents which are difficult or even impossible to obtain (tax declaration, rental agreements, utilities bills etc.). Homelessness certificates – even if they are provided – are not accepted by OAED. Such an unemployment card is necessary for obtaining employment benefit, free transportation, for enrolment to OAED program or for finding a job. Even if a job could be found, homeless beneficiaries – who cannot have access to tax registration and bank accounts – cannot be employed. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

De sociale voorzieningen zijn bovendien uiterst beperkt ingevolge de strikte toepassingsvoorwaarden en de beperkte bedragen, die niet toelaten te voorzien in een menswaardig levensonderhoud:

3.7. Difficult access to social allowances

In particular, the first Article, par. IA, subpar. IA. 6. of Law 4093/201257 amended the conditions under which uninsured senior citizens (over the age of 67) are entitled to a monthly pension (of 360 euro) to cover their needs).

According to the new provisions, from January 1st, 2013 onwards this pension is granted on the additional condition that the applicants have been living permanently and legally in Greece for the last 20 years before applying for the pension. Under Article 93 of Law 4387/2016 the requirement of 20 years was reduced to 15 years' legal and permanent residence in Greece. In practice the period while they were applicants of international protection is not calculated.

The "single child support allowance", introduced by first Article, par. IA, subpar. IA.2 Law 4093/201258 as amended by Article 6 of Law 4472/2017 replaced the existed family allowances. This allowance amounts to maximum 40 Euro per month for each child and it is paid after taking a number of parameters into consideration, such as the number of the dependent children, the equivalence scale, the equivalent income and the income category of the family and on the condition of a ten years legal residence. The "special allowance of 500 Euro for each child per year" was established by Article 40 of Law 4141/201359 as amended by Article 65 of Law 4170/2013, as an additional allowance for families

who have three dependent children or more, based on family income criteria. For both above mentioned family allowances the law requires 10 years of legal and permanent residence as a precondition for eligibility, with the period as applicants of international protection again not being calculated. Given the fact that these allowances are the only ones provided to families with children, refugees are excluded from any family support for the first 10 years of their stay in Greece following their recognition. But even after 10 years refugees might be blocked accessing the family allowances, as they might not being able to submit the necessary family certificates.

According to the above-mentioned legislation the family allowances are provided only to recognized refugees and to holders of humanitarian status, but exclude the beneficiaries of subsidiary status.

Other allowances, such as the single parenting allowance (the so-called allowance for the “unprotected child”, 44 Euro monthly) have been terminated in accordance with Article 57 of Law 4472/2017.

Furthermore, beneficiaries are excluded by law from two other existing allowances: The social allowance to students (1000 Euro annually) according to Law 3220/2004 Article 10 is provided only to Greek nationals and EU nationals.

Since February 2017, a social solidarity allowance (200 Euro for every adult member and 50 Euro for each child under 18 years old) is provided, as regulated by Article 235 of Law 4389/2016, which was designed in the current humanitarian crisis to temporarily support people who live below the poverty line.

...However, the preconditions are difficult to meet: a tenancy agreement/ hosting declaration/ utility bills, a tax declaration and a bank account. A family status certificate must also be submitted to the tax office in order for family members to be registered. Homeless applicants are required to submit a homelessness certificate issued by the Municipality or by shelter or a day centre. As already described above, it is almost impossible for homeless beneficiaries to provide all of these documents and hence they cannot apply for the allowance. RSA follows up on cases of refugees in Athens who live in abandoned places, temporarily live in squats or informally in overcrowded apartments or had been evicted and who are not able to provide all the necessary documents such as tax registration and declarations, bank account, accommodation papers or homelessness certificate. Many beneficiaries faced the same obstacles when they tried to apply for a food card, which was provided by the Municipality in 2016 and was valid only for one year. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

Diverse rapporten bevestigen dat de erkende vluchtelingen geen toegang hebben tot de arbeidsmarkt.

UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019

In Athens, Grandi held talks with Prime Minister Kyriakos Mitsotakis and government representatives to discuss practical and principled actions in addressing the urgent challenges Greece is facing, as well as long-term solutions in supporting refugees to become self-reliant and integrate

UNHCR – UN High Commissioner for Refugees, Greece must act to end dangerous overcrowding in island reception centres, EU support crucial, 01 October 2019 ...Longer-term solutions are also needed, including supporting refugees to become self-reliant and integrate in Greece.

TNH – The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece's new asylum law affect refugees? (Media Report, English) 4/11/2019:

Unemployment in Greece is still at 17 percent, and UNHCR, MSF, and other organisations predict that this measure will dramatically increase the number of homeless refugees, placing thousands of people in precarious situations.

Critics and refugee rights advocates have long complained about the lack of integration programmes in Greece to help newcomers learn the language and find a job.

CoE-CommDH – Council of Europe - Commissioner for Human Rights: Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dinja Mijatović following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018

3.6. Problematic access to the labour market

In practice, however, access to work for beneficiaries is almost impossible, since beneficiaries do not possess the same prerequisites as Greeks citizens, such as language skills, social networks, geographic and cultural knowledge, psychological condition, and no national strategy or targeted measures or programs helping with employment and accessing the labour market are put in place by the responsible Greek authorities. (RSA, LEGAL NOTE On the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece)

Besluit: Verzoeker kan niet verweten worden Griekenland zo snel als mogelijk te hebben verlaten, gezien de slechte behandeling die hij er meemaakte. Bovendien blijkt uit diverse officiële rapporten dat zijn situatie in geval van terugkeer niet beter zal zijn. Rekening houdende met voormelde

omstandigheden is een terugkeer van verzoekers naar Griekenland is bijgevolg strijdig met art. 3 EVRM."

2.2. Verzoeker vraagt *"De bestreden beslissing te hervormen, de asielaanvraag van verzoeker ontvankelijk te verklaren en het statuut van erkend vluchteling, ondergeschikt subsidiaire bescherming te willen toekennen"*.

Verzoeker stelt dat hij de motieven van de bestreden beslissing niet kan aanvaarden. Hij voert derhalve de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij bekritiseert in drie onderdelen volgende motieven in de bestreden beslissing:

-"Volgens het CGVS zouden socio-economische omstandigheden geen aanleiding kunnen geven tot een bescherming in België";

-"Volgens het CGVS zou verzoeker onvoldoende inspanningen geleverd hebben om een leven op te bouwen in Griekenland";

-"Volgens het CGVS zou niet aangetoond zijn dat verzoeker geen toegang tot huisvesting/sociale voorzieningen zou hebben gekregen".

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker betwist niet dat hem op 30 juli 2018 internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, en evenmin dat uit niets blijkt dat verzoeker zich thans niet langer op deze bescherming kan beroepen in Griekenland. De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (verder: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake Ibrahim e.a. (verder genoemd: het arrest Ibrahim) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering gebracht dat *"het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak)"*.

Toch, zo stelt het Hof in het voormelde arrest, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (punt 86).

Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden. In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet

worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (punt 88).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (punt 89). Dit wordt als volgt toegelicht:

“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)

Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93)” (punt 90- 91).

Verzoeker kan het vermoeden dat is gestoeld op het hiervoor geschetste Unierechtelijke vertrouwensbeginsel slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor een terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 90 e.v.).

De landeninformatie waarnaar verzoeker verwijst, geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werkloosheid en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorgen, maar laat niet toe a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland a priori in de hiervoor geschetste situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terechtkomen, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, overweging 91).

Uit de bestreden beslissing blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker niet aantoont dat hij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, en evenmin dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. De verwerende partij concludeert dat verzoekers basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat zijn levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker op het CGVS verklaart dat hij bij terugkeer naar Griekenland er de algemene onveiligheid vreest en ook vreest gedood te worden door de smokkelaar Ab., doch nalaat de motieven hieromtrent in de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. De verwerende partij besluit na een individueel onderzoek: *“Wat er ook van zij, niets wijst erop dat u in geval van bedreigingen of andere problemen in Griekenland geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Griekse autoriteiten. Er dient immers opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de*

Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming". De Raad stelt vast dat verzoeker met de verklaringen rond racisme evenals het specifieke incident waarnaar verzoeker verwijst, rekening heeft gehouden en terecht heeft gemotiveerd dat deze op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging (zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of een reëel risico op het lijden van ernstige schade (zoals omschreven in artikel 48/4 van dezelfde wet).

In zijn kritiek op de motieven dat volgens het CGVS socio-economische omstandigheden geen aanleiding zouden kunnen geven tot een bescherming in België en dat verzoeker onvoldoende inspanningen zou geleverd hebben om een leven op te bouwen in Griekenland, wijst verzoeker er in de eerste plaats op dat hij het slachtoffer is geworden van folteringen in Gaza, en vervolgens van slagen en verwondingen in Griekenland. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een medisch attest van 23 mei 2019 (stuk 3), waarin een beschrijving wordt gegeven van de littekens die hij heeft opgelopen ingevolge slagen en verwondingen. Hij stelt dat hij eveneens psychologisch wordt opgevolgd in België en dat in de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met dit kwetsbaar profiel. Vervolgens stelt verzoeker dat de verwerende partij zich beperkt tot de stelling dat verzoeker als erkend vluchteling van het verbod op refolement geniet, maar dat hij de facto net niet van een verbod op refolement genoot nu hij voorafgaand aan zijn statuut met geweld naar de grens werd teruggedreven, en na de toekenning van zijn statuut genoodzaakt werd om Griekenland te verlaten omwille van de slechte behandeling die hij er heeft gekregen.

De bestreden beslissing duidt op pertinente en correcte wijze het volgende aan: *"Betreffende de door u beschreven problemen met de Griekse politie aan de grensovergang met Turkije – u verklaart tot twaalf keer toe door de Griekse politie te zijn teruggedreven naar Turkije en bovendien tijdens deze terugdrijving slecht te zijn behandeld – dient er gewezen te worden dat deze incidenten, hoe laakbaar deze ook mogen zijn, zich hebben voorgedaan vooraleer u het vluchtelingenstatuut werd toegekend (CGVS p.5-7). Als persoon die internationale bescherming geniet, geniet u binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refolement, waardoor een eventuele vrees om in Griekenland naar een ander land te worden teruggestuurd/gerepatrieerd elke grond mist. Bovendien verklaart u dat u na de problemen met de politie aan de grensovergang, u geen problemen meer met hen hebt gehad (CGVS p.6-7). Betreffende uw aanhouding en verblijf in een centrum na aankomst op Rhodos en ten tijde van uw asielprocedure, dient erop gewezen te worden dat het Commissariaatgeneraal niet betwist dat de detentie-omstandigheden in Griekenland niet altijd ideaal zijn (CGVS p.7-8,10,13). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u het centrum al na vier à vijf dagen kon verlaten en u zich nadien vrijelijk kon bewegen in Griekenland (CGVS p.7,12-13)."*

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. In de mate dat erin wordt verwezen naar de situatie in Gaza, moet worden vastgesteld dat verzoeker een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend. Verzoeker wijst op zijn verklaringen dat hij door de politie werd geslagen en dat hij in detentie heeft gezeten. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slaagt verzoeker er echter niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. Er wordt overigens opgemerkt dat verzoeker hierbij de situatie aankaart tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming en eraan voorbij gaat dat thans aan zijn status als persoon die internationale bescherming geniet diverse rechten en voordelen zijn verbonden en dat Griekenland gebonden is door het recht van de Europese Unie dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit zijn status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan hij gebruik kan maken.

Aangaande het medisch attest van 23 mei 2019 stelt de Raad vooreerst vast dat, hoewel het attest dateert van ruim voor het verhoor van 15 oktober 2019 bij het CGVS, verzoeker dit niet heeft voorgelegd aan het CGVS, niettegenstaande verzoeker er werd bijgestaan door zijn advocaat. Verzoeker duidt dat hij de littekens heeft opgelopen ingevolge slagen en verwondingen nadat hij problemen kreeg met de smokkelaar Ab. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker in Athene het aan de stok kreeg met de Syrische smokkelaar Ab.: *"Hij zou u uit Athene kunnen doen reizen, maar na drie mislukte pogingen wilde u het geld dat u hem gaf terug. U wilde hem bij de politie aangeven omdat hij geld van u had gestolen. Hierop stuurde de smokkelaar Ab. (...) in juli 2018 enkele Albanezen die u met messen aanvielen. Dit incident gebeurde in de wijk Achernoon in Athene waar u toen verbleef."* Verzoeker verklaarde vervolgens dat hij verwond was aan zijn handen en zich liet verzorgen in een ziekenhuis. De conclusie dat hij uiteindelijk geen klacht indiende bij de politie wordt bevestigd door verzoeker.

Verzoeker stelt voorts dat hij eveneens psychologisch wordt opgevolgd in België, doch dit blijkt niet uit het medisch attest van 23 mei 2019 noch enig ander attest. Derhalve blijkt niet dat verzoeker thans in psychologische begeleiding is. Hoewel uiteraard begrip kan worden opgebracht voor de mentale gevolgen van de situatie waarin verzoeker zit, blijkt uit het attest niet dat hij als dermate kwetsbaar moet worden beschouwd dat dit afbreuk doet aan hetgeen hiervoor werd gesteld, met name dat er in alle redelijkheid van mag worden uitgegaan dat verzoeker niet verhinderd is om zijn basisrechten -zoals ook het recht op gezondheidszorgen- te effectueren.

Verzoeker stelt dat het CGVS hem ten onrechte verwijt dat hij de bescherming van de overheid niet heeft inroepen. De verwijzing naar en een citaat uit het rapport van Amnesty International, "Police violence in Greece, Not just isolated incidents", doet geen afbreuk aan volgend motief: *"Het verweer van uw advocaat dat het voor u wel degelijk problematisch is om hulp in te roepen van de politie in Griekenland die soms racistisch reageert en dat de Griekse politie corrupt durft te reageren, kan niets veranderen aan voornoemde vaststellingen daar deze verklaringen louter berusten op blote verklaringen die met andere woorden op geen enkele manier worden aangetoond (CGVS p.14-15). De idee die uw meester opwerpt dat het niet hoeft te verbazen dat u geen hulp inriep van de politie aangezien die u eerder hard had aangepakt, moet – zoals eerder werd vastgesteld – worden aangestipt dat dit u niet kwijtscheld van uw verplichting om alle aanwezige beschermingsmogelijkheden uit te putten (CGVS p.15). Nogmaals, teneinde uw problemen in Griekenland aan te kunnen pakken, wordt van u verwacht dat u in de eerste plaats deze problemen kenbaar maakt (CGVS p.15). Vervolgens werpt uw raadsman op dat het geen evident gegeven is om een beroep te doen op hogere instanties in Griekenland daar er in het land geen mogelijkheden bestaan om de Griekse taal te leren (CGVS p.15). Opnieuw stoelt uw raadsman zich in de eerste plaats op een assumptie die generlei wordt bewezen. Bijkomend dient wederom te worden gewezen op de vorige constatacie dat u voor uw problemen nooit trachtte hulp te zoeken op eender welke manier. Dat de Griekse taal een reden zou zijn voor u om geen beroep te doen op de in Griekenland aanwezige beschermings- en/of beroepsmogelijkheden, kan vanzelfsprekend niet als zodanig worden aanvaard. Zonder te verduidelijken wat uw advocaat bedoelt met de situatie in Griekenland wijst hij er toch op in uw hoofde als reden waarom u er niet naar kan weerkeren (CGVS p.15). Deze argumentaties van uw advocaat zijn dan ook onmogelijk in staat de eerdere vaststellingen van het CGVS in een ander daglicht te stellen."*

Tot slot bekritiseert verzoeker het motief dat volgens het CGVS niet zou aangetoond zijn dat hij geen toegang tot huisvesting/sociale voorzieningen zou hebben gekregen.

In de bestreden beslissing wordt gesteld: *"U verklaart tot slot dat u Griekenland verliet omwille van de algemene sociale toestand daar. Zo stelt u dat er geen ondersteuning, scholen, en medische zorgen bestaan in Griekenland, en dat niemand er kan overleven (CGVS p.8,12). (...) Uit uw verklaringen blijkt bovendien nergens dat u geen toegang had tot de arbeids- of woningmarkt. Daarnaast kan nog worden opgemerkt dat u na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatuut op 30 juli 2018 slechts ongeveer één maand in Griekenland hebt verbleven (CGVS p.4,8). Hieruit leidt het CGVS af dat u geen intenties had om uw leven daar op te bouwen, en dat u met andere woorden geen toereikende inspanningen heeft geleverd om uw leven daar te starten."*

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten. Hij haalt slechts algemene landeninformatie aan met betrekking tot toegang voor huisvesting, de arbeidsmarkt, integratie, onderwijs, sociale voorzieningen en gezondheidszorg, en de frequentie van haatmisdrijven en racisme tegen in Griekenland erkende vluchtelingen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. Verzoeker verwijst naar en citeert uit rapporten om aan te tonen dat hij *"geen toegang tot huisvesting/sociale voorzieningen zou hebben gekregen"*:

-International International;

-*"Médecins Sans Frontières, European leaders: Stop punishing asylum seekers on the Greek islands, 27 November 2019, www.ecoi.net";*

-*"UNHCR, UNHCR CHIEF URGES ACTION OVER CONDITIONS FOR ASYLUM-SEEKERS ON GREEK ISLAND, 28 November 2019";*

-*"UNHCR – UN High Commissioner for Refugees, Greece must act to end dangerous overcrowding in island reception centres, EU support crucial, 01 October 2019";*

- “The New Humanitarian (formerly IRIN News), Greece, Article on living conditions of asylum seekers and on possible effects of new asylum law, Briefing: How will Greece’s new asylum law affect refugees?, 04/11/2019”;
- “Balkan Insight, Greece, Article on amendments to asylum law, 1 November 2019”;
- “Pro Asyl, Abschiebungen ins Nichts: Zur Situation von anerkannten Flüchtlingen in Griechenland, 07/01/2019”;
- “ECRE, AIDA Country of origin Greece, update mars 2019, www.ecoi.net, p. 190”.

De citaten en verwijzingen in het verzoekschrift handelen over de Griekse eilanden. Het rapport van International International luidt *“Containment causes casualties on Greek islands”*, Artsen zonder grenzen *“bevestigt dat de levensomstandigheden op de Griekse eilanden erbarmelijk zijn en een ongunstige invloed hebben op de gezondheid van de vluchtelingen”*, verzoeker stelt zelf *“UNHRC bevestigt de onmenselijke levensomstandigheden op de Griekse eilanden”*. Voormelde bronnen beschrijven vooral de socio-economische omstandigheden op de Griekse eilanden. Uit niets blijkt dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zich op een eiland dient te vestigen. Voorts verwijst verzoeker naar een aantal rapporten die stellen dat erkende vluchtelingen het kamp dienen te verlaten na hun erkenning, waardoor ze dreigen terecht te komen op straat of in informele nederzettingen, waar de situatie slecht is. Uit de informatie van ‘Pro Asyl’ blijkt dat naar Griekenland teruggekeerde statushouders zonder adres geen leefloon kunnen genieten en dat zij zonder financiële middelen geen huisvesting zullen kunnen vinden. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeker kosteloos gehuisvest werd in Griekenland en dat hij ervoor heeft gekozen om onmiddellijk na zijn erkenning Griekenland te verlaten en dus geen woning heeft gezocht. Verder blijkt uit deze informatie ook niet dat verzoeker niet zou kunnen werken en in zijn levensonderhoud kunnen voorzien.

De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over zijn persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing. Uit de persoonlijke verklaringen van verzoeker blijkt dat hij, voor hij de vluchtelingenstatus kreeg toegekend op 30 juli 2018, wel huisvesting genoot in Griekenland en zich kon laten verzorgen in een ziekenhuis. De problemen die hij in Griekenland ondervond zijn niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van een verregaande materiële deprivatie. Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij geen enkele intentie had om zich in Griekenland te integreren en een duurzaam leven op te bouwen. Hij is enkel de tijd die nodig was om een statuut te verkrijgen in Griekenland gebleven. Dit blijkt uit verzoekers eigen verklaringen dat hij *“direct na het verkrijgen van de bescherming”*, *“5d later, of 4”*, Griekenland heeft verlaten. Verzoeker brengt geen concreet element naar voor van na de toekenning van de vluchtelingenstatus op 30 juli 2018. Hij betwist de vaststelling van verweerder *“Uit uw verklaringen blijkt bovendien nergens dat u geen toegang had tot de arbeids- of woningmarkt”* niet.

Met betrekking tot racisme in Griekenland verwijst de Raad naar de hoger gedane concrete vaststellingen terzake waar geen afbreuk aan wordt gedaan met de loutere verwijzing naar algemene rapporten nu hieruit niet zonder meer kan worden afgeleid dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland geen steun zal kunnen krijgen en in een socio-economische situatie zal terechtkomen die voldoende zwaarwichtig is om te kunnen stellen dat er sprake is van een onmenselijke of vernederende behandeling.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat hoe dan ook op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet kan worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 94). De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen en dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie zal terechtkomen die de hoge drempel zoals vooropgesteld door het Hof van Justitie bereikt. Er moet daarbij worden herhaald dat het Hof erop heeft gewezen dat die drempel niet wordt bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen.

Verder heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of bevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC